

Inhoudsopgave

Voorwoord	03
Hoofdstuk 1	04
Jezus de timmerman – opgegroeid met gewoon werk	
Hoofdstuk 2	10
Jezus roept vissers – midden in hun werk	
Hoofdstuk 3	16
De zaaier – Gods Woord zaaien	
Hoofdstuk 4	21
De arbeiders in de wijngaard – genade is geen loon	
Hoofdstuk 5	27
De barmhartige Samaritaan – wie is mijn naaste?	
Hoofdstuk 6	33
De verloren zoon – thuiskomen bij de Vader	
Hoofdstuk 7	39
De Goede Herder – Jezus zorgt voor Zijn mensen	
Hoofdstuk 8	45
Jezus wast voeten – de grootste wordt dienaar	
Hoofdstuk 9	51
‘Mijn Vader werkt tot nu toe’ – Jezus over werken	
Nawoord	58

Voorwoord

In de eerste drie boeken hebben we gekeken naar mensen uit de Bijbel en naar hun werk. We ontmoetten mensen die bouwden, zorgden, handelden, reisden en hielpen. We ontdekten dat gewoon werk belangrijk kan zijn. Dat verantwoordelijkheid telt. Dat samenwerken helpt. En dat iedereen iets kan bijdragen.

Maar nu komen we bij iemand die alles wat we hebben geleerd in een heel ander licht zet. **Jezus**. Jezus leefde ook midden in het gewone leven. Hij groeide op in Nazareth. Hij werkte met Zijn handen. Hij ontmoette vissers die aan het werk waren. Hij sprak met boeren, arbeiders, herders en mensen die hun dagelijks leven probeerden te leiden.

Maar Jezus sprak niet alleen over werk. Hij keek vooral naar mensen. Hij zag mensen die anderen voorbijliepen. Hij hielp mensen die hulp nodig hadden. Hij vertelde verhalen over zaaien, werken en zorgen. En Hij liet zien dat dienen geen teken van zwakte is. Integendeel.

Jezus zei en deed dingen die mensen aan het denken zetten. Wie is belangrijk? Wie is mijn naaste? Wat betekent het om trouw te zijn? Wat betekent het om iemand te vergeven? En waarom zou je een ander dienen als niemand je daarvoor beloont? In dit vierde boek kijken we daarom niet alleen naar wat Jezus deed. We kijken vooral naar wat Hij ons leert voor ons eigen leven. Want de lessen van Jezus horen niet alleen thuis in de kerk. Ze gaan ook over thuis. Over je werk. Over je collega's. Over je burens. Over mensen die je helpen. En over mensen die juist jouw hulp nodig hebben.

Misschien werk je iedere dag. Misschien in deeltijd. Misschien doe je vrijwilligerswerk. Misschien zorg je voor iemand. Misschien kun je door omstandigheden niet werken. Ook dan hebben de woorden van Jezus betekenis. Want je waarde hangt niet af van hoeveel je doet. Jezus kijkt anders naar mensen.

Dat zullen we in dit boek steeds opnieuw ontdekken. We beginnen bij Jezus als timmerman. Daarna ontmoeten we vissers, boeren, arbeiders, een Samaritaan, een vader en zijn zoon, een herder en de leerlingen van Jezus. En steeds komt dezelfde vraag terug: Hoe kijkt Jezus naar het leven van iedere dag?

Aan het einde horen we Zijn bijzondere woorden: 'Mijn Vader werkt tot nu toe, en Ik werk ook.' Daarmee sluiten we dit boek bijna af. Niet met een lijstje van dingen die we allemaal moeten doen. Maar met een uitnodiging om anders te kijken. Naar werk. Naar dienen. Naar andere mensen. En vooral naar Jezus.

Want wie leert kijken zoals Jezus kijkt, ontdekt dat zelfs het gewone werk van iedere dag betekenis kan krijgen.

Jezus groeide gewoon op

Als we aan Jezus denken, denken we vaak aan de verhalen over Zijn leven. We denken aan Zijn wonderen. Aan de mensen die Hij hielp. Aan Zijn onderwijs. Aan Zijn kruisiging en opstanding. Maar voordat Jezus rondtrok om mensen over God te vertellen, had Hij jarenlang een heel gewoon leven. Hij groeide op in Nazareth. Daar woonde Hij met Maria en Jozef. En daar leerde Hij waarschijnlijk ook het vak van Jozef. De Bijbel noemt Jezus later 'de timmerman'. (Marcus 6:3). Dat is bijzonder. De Zoon van God werkte met Zijn handen.

Het werk van een timmerman

Een timmerman werkte met hout. Dat betekende zagen. Meten. Schaven. Timmeren.

Maken en repareren. In de tijd van Jezus waren er natuurlijk geen elektrische zagen of machines zoals wij die kennen. Veel werk moest met de hand gebeuren. Dat kostte tijd en kracht. Een timmerman moest daarom handig zijn. Maar hij moest ook nauwkeurig werken. Een plank die verkeerd werd gemeten, paste niet. Een deur die scheef werd gemaakt, sloot niet goed. Goed vakmanschap betekende: goed kijken, goed meten en zorgvuldig werken.

Een timmerman werkt met hout.

**Zagen
Meten
Schaven
Maken
Repareren**

Jezus wist wat gewoon werk was

Dat is misschien wel één van de mooiste dingen om over na te denken. Jezus wist hoe het was om iedere dag aan het werk te gaan. Hij wist hoe het was om moe te worden. Hij wist hoe het voelde om lang met je handen bezig te zijn. Hij wist dat werk soms leuk is. Maar Hij wist ook dat werk gewoon werk kan zijn. Niet iedere dag is bijzonder. Sommige dagen lijken op elkaar. Je staat op. Je gaat aan het werk. Je doet wat er gedaan moet worden. En aan het einde van de dag ga je weer naar huis. Jezus kende dat gewone leven.

Hij groeide op tussen gewone mensen

Jezus leefde niet in een paleis. Hij groeide op in een gewone omgeving. Hij ontmoette mensen die werkten voor hun dagelijks eten. Mensen die visten. Boeren. Handelaars. Bouwers. Mensen die voor hun gezin zorgden. Mensen die hard moesten werken. Dat gewone leven kende Jezus van dichtbij. Hij stond er niet boven. Hij maakte er deel van uit.

De Bijbel vertelt weinig over die jaren

We weten niet precies hoe een gewone werkdag van Jezus eruitzag. De Bijbel vertelt daar maar weinig over. We moeten daarom voorzichtig zijn met allerlei verhalen die we zelf zouden kunnen bedenken. We weten wél dat Jezus in Nazareth opgroeide. We weten dat Jozef timmerman was. En we weten dat Jezus later Zelf 'de timmerman' werd genoemd. (*Mattheüs 13:55; Marcus 6:3*) Dat is genoeg om iets belangrijks te ontdekken. Jezus heeft jarenlang een gewoon leven geleid voordat Hij begon met Zijn openbare werk.

Geen verloren tijd

Misschien zou iemand kunnen denken: *'Waarom moest Jezus zo lang wachten?'* Hij begon pas rond Zijn dertigste aan Zijn openbare optreden. Daarvoor had Hij jaren gewerkt en geleefd in Nazareth. Maar die jaren waren geen verloren jaren. Niet alles wat belangrijk is, gebeurt voor een groot publiek. Een kind dat opgroeit. Iemand die een vak leert. Iemand die iedere dag trouw zijn werk doet. Iemand die voor zijn gezin zorgt. Dat lijkt misschien gewoon. Maar gewone jaren zijn óók onderdeel van een leven.

Ook gewoon werk heeft waarde

Soms denken mensen dat alleen bijzonder werk belangrijk is. Een dokter. Een directeur. Een beroemde sporter. Een dominee. Een uitvinder. Maar er zijn heel veel mensen nodig voor het gewone werk van iedere dag. De chauffeur. De schoonmaker. De timmerman. De verpleegkundige. De winkelmedewerker. De kok. De monteur. De medewerker in het magazijn. De tuinman. Iedereen draagt op zijn eigen manier iets bij. Jezus Zelf heeft jarenlang gewoon werk gedaan. Dat laat zien dat we gewoon werk niet klein hoeven te vinden.

Werken met je handen

Veel mensen werken tegenwoordig met een computer. Maar er zijn nog steeds mensen die vooral met hun handen werken. Ze bouwen. Repareren. Schilderen. Koken. Schoonmaken. Tuinieren. Verzorgen. Dat werk is soms zwaar. En soms ziet niemand precies hoeveel moeite het kost. Toch is het waardevol. Een timmerman maakt iets dat een ander nodig heeft. Een monteur zorgt dat iets weer werkt. Een schoonmaker zorgt voor een schone omgeving. Een kok zorgt voor eten. Werk hoeft niet spectaculair te zijn om belangrijk te zijn.

Goed werk doen

Jezus was timmerman. Dat betekent niet dat Hij ieder meubelstuk perfect heeft moeten maken. Maar het beeld van een vakman helpt ons wel om na te denken over goed werk. Als je iets maakt, probeer je het goed te maken. Als je iets repareert, probeer je het goed te repareren. Als je iemand helpt, probeer je dat met aandacht te doen. Dat is een goede houding. Niet: *'Hoe snel ben ik klaar?'* Maar ook: *'Hoe kan ik dit zo goed mogelijk doen?'*

Soms gaat er iets mis

Ook bij gewoon werk gaat er weleens iets mis. Een plank is verkeerd gezaagd. Een schroef zit verkeerd. Een bestelling klopt niet. Een machine werkt niet. Een collega maakt een fout. Dan kun je boos worden. Maar je kunt ook kijken hoe je het kunt oplossen. Dat hoort bij werken. Je leert. Je maakt fouten. Je probeert opnieuw. Een

goede vakman is niet iemand die nooit een fout maakt. Het is iemand die wil leren en zijn werk steeds beter wil doen.

Jezus werkte niet om belangrijk te worden

Jezus hoefde niet te bewijzen dat Hij belangrijk was. Hij was de Zoon van God. Toch leefde Hij jarenlang een eenvoudig leven. Hij werkte. Hij woonde in Nazareth. Hij maakte deel uit van een gezin. Hij kende het gewone leven. Dat leert ons iets bijzonders. Je hoeft geen belangrijk beroep te hebben om een waardevol mens te zijn. Je waarde komt niet alleen uit je werk.

Goed werk doen.

- ✓ Met aandacht
- ✓ Zorgvuldig
- ✓ Betrouwbaar
- ✓ Ook als niemand kijkt

Wie ben je als je niet werkt?

Dat is een goede vraag. Sommige mensen zijn zo gewend om over hun werk te praten dat ze bijna zeggen: *'Ik bén mijn werk.'* Maar je bent meer dan je beroep. Als je met pensioen gaat, ben je nog steeds jezelf. Als je werk verandert, blijf je dezelfde persoon. Als je tijdelijk niet kunt werken, verlies je niet je waarde. En als je werk niet door anderen wordt bewonderd, maakt dat jou niet minder belangrijk. Je bent meer dan wat je doet.

**Je bent meer
dan je beroep.**

**Je waarde hangt
niet af van je werk.**

Jezus zag mensen

Later, tijdens Zijn rondtrekkende leven, zien we steeds opnieuw hoe Jezus naar mensen keek. Hij zag niet alleen hun beroep. Hij zag de mens. Een visser was voor Hem niet alleen iemand die vis ving. Een tollenaar was niet alleen iemand die belasting inde. Een zieke was niet alleen iemand met een ziekte. Een arme was niet alleen iemand zonder geld. Jezus zag mensen zoals ze werkelijk waren. En Hij had aandacht voor hen.

Werk en mensen horen bij elkaar

Op je werk heb je niet alleen een taak. Je hebt ook te maken met mensen. Collega's. Klanten. Een baas. Een medewerker. Een leverancier. Een bezoeker. Soms zijn dat fijne mensen. Soms zijn mensen moeilijk. Soms heb je een goede dag. Soms helemaal niet. Toch blijft één ding belangrijk: Hoe ga je met mensen om? Dat is minstens zo belangrijk als hoeveel werk je gedaan krijgt.

Voor vandaag

Denk eens aan jouw eigen werk. Of aan werk dat je vroeger deed. Wat vond je leuk? Wat vond je moeilijk? Wat kon je goed? Waar moest je nog veel leren? Misschien is jouw werk heel anders dan het werk van Jezus. Dat geeft niet. De vraag is niet of jouw werk bijzonder is. De vraag is: Doe ik mijn werk met aandacht en zorg?

Kijk eens anders naar gewoon werk

Misschien doe je vandaag iets wat je al honderd keer hebt gedaan. De vloer schoonmaken. Een vrachtwagen laden. Een administratie bijwerken. Een maaltijd koken. Een winkel vullen. Een muur schilderen. Een kind helpen. Je kunt denken: *'Alweer hetzelfde.'* Maar je kunt ook denken: *'Dit werk is nodig. Ik doe mijn best.'* Dat is een andere manier van kijken.

Ook als niemand kijkt

Soms werkt iemand extra hard als de baas erbij is. Maar zodra de baas weggaat, wordt het allemaal wat minder. Jezus leert ons juist om eerlijk en betrouwbaar te zijn. Niet alleen wanneer iemand kijkt. Ook wanneer niemand kijkt. Goed werk doen omdat het goed is. Niet alleen om een compliment te krijgen.

Neem mee

Jezus was niet altijd onderweg om grote dingen te doen. Hij groeide jarenlang op in Nazareth. Hij werkte als timmerman. Hij kende het gewone leven. Daarom mogen wij ook anders kijken naar ons dagelijks leven. Gewoon werk is niet minderwaardig. Je hoeft niet beroemd te zijn. Je hoeft geen groot beroep te hebben. Je hoeft niet altijd iets bijzonders te doen. Doe wat je te doen hebt met aandacht. Behandel mensen goed. En vergeet nooit: Jouw waarde hangt niet af van je werk.

Vijf vragen om over na te denken

1. Waar groeide Jezus op?
2. Welk beroep had Jezus?
3. Wat moest een timmerman goed kunnen?
4. Waarom is gewoon werk belangrijk?
5. Waarom ben je meer dan alleen je beroep?

Even glimlachen en nadenken

Gewoon aan het werk

Het is vroeg in de ochtend. Aan het meer van Galilea zijn vissers aan het werk. Ze zijn bezig met hun boten en hun netten. Ze hebben de hele nacht gevist. Sommigen zijn moe. En misschien zijn ze ook een beetje teleurgesteld. Want vissen betekent niet automatisch dat je ook vis vangt. Je kunt hard werken en toch weinig resultaat hebben. Dat kennen veel mensen. Je doet je best. Je werkt hard. En toch gaat het soms anders dan je had gehoopt.

Jezus komt erbij

Op een dag komt Jezus bij het meer. Hij ziet enkele vissers. Simon Petrus en zijn broer Andreas zijn bezig met hun werk. Ook Jakobus en Johannes zijn daar. Ze zijn vissers. Dat is hun beroep. Dat is wat ze iedere dag doen. Jezus kijkt naar hen. En dan gebeurt er iets bijzonders. Jezus zegt tegen hen: 'Kom, volg Mij.' (*Mattheüs 4:19*) Dat is geen gewone uitnodiging. Jezus vraagt hun om met Hem mee te gaan. Hij wil hen iets nieuws leren.

Niet eerst een ander beroep

Het bijzondere is dat Jezus hen niet eerst ergens anders opzoekt. Hij ontmoet hen tijdens hun werk. Ze staan niet netjes klaar in een klaslokaal. Ze zitten niet te wachten op een bijzondere opdracht. Ze zijn gewoon aan het vissen. Ze zijn bezig met

hun dagelijks werk. En juist daar komt Jezus naar hen toe. Dat is een mooie gedachte. Misschien denk je soms dat God alleen werkt in bijzondere momenten. Tijdens een kerkdienst bijvoorbeeld. Maar Jezus laat zien dat Hij mensen ook ontmoet midden in hun gewone leven.

Petrus kent het werk

Petrus weet hoe je moet vissen. Hij kent het meer. Hij kent zijn boot. Hij kent zijn netten. Hij weet waarschijnlijk wanneer en waar je het beste kunt vissen. Toch ontdekt hij dat er iets nieuws op zijn weg komt. Jezus roept hem. Petrus moet leren vertrouwen op Jezus. Dat betekent niet dat alles wat hij daarvoor had geleerd ineens waardeloos is. Zijn ervaring als visser blijft onderdeel van wie hij is. Maar Jezus geeft zijn leven een nieuwe richting.

Een andere soort visser

Jezus zegt tegen Simon Petrus en Andreas: 'Ik zal jullie vissers van mensen maken.' (*Mattheüs 4:19*) Dat klinkt misschien vreemd. Jezus bedoelt natuurlijk niet dat ze mensen letterlijk moeten vangen. Hij bedoelt dat ze mensen over Hem zullen vertellen. Mensen helpen om Jezus te leren kennen. Mensen uitnodigen om Hem te volgen. Hun oude werk wordt een beeld voor hun nieuwe taak. Ze waren gewend om netten uit te werpen. Nu mogen ze het goede nieuws van Jezus verspreiden.

Ze laten hun netten achter

De Bijbel vertelt dat Petrus en Andreas hun netten achterlieten en Jezus volgen. (*Mattheüs 4:20*) Jakobus en Johannes doen dat ook. Ze laten hun boot en hun vader achter om met Jezus mee te gaan. (*Mattheüs 4:22*) Dat was een grote stap. Ze weten niet precies hoe hun nieuwe leven eruit zal zien. Ze weten alleen dat Jezus hen roept. En ze gaan.

Eerst nog een wonder

In het evangelie van Lucas lezen we een uitgebreider verhaal. Petrus heeft een nacht lang gevestigd. Maar hij heeft niets gevangen. Jezus zegt tegen hem dat hij opnieuw zijn netten moet uitwerpen. Petrus antwoordt dat ze de hele nacht gewerkt hebben en niets hebben gevangen. Toch doet hij wat Jezus zegt. Dan gebeurt er iets bijzonders. Er worden zoveel vissen gevangen dat de netten bijna scheuren. De boten worden zo

vol dat ze dreigen te zinken. (*Lucas 5:4-7*) Petrus beseft dat hier iets bijzonders gebeurt. Hij is onder de indruk van Jezus. En daarna zegt Jezus opnieuw dat Petrus Hem moet volgen.

Jezus gebruikt wat ze al kunnen

De vissers hoeven niet eerst alles af te leren. Ze weten hoe je moet samenwerken. Ze weten hoe je een boot gebruikt. Ze weten hoe je netten repareert. Ze weten hoe belangrijk het is om elkaar te helpen. Dat zijn allemaal dingen die later van pas kunnen komen. Jezus gebruikt mensen zoals ze zijn. Hij roept geen perfecte mensen. Hij roept gewone mensen. Mensen met ervaring. Maar ook mensen met fouten en zwakke kanten.

Je werk is niet alles

De vissers hadden een beroep. Maar hun beroep was niet hun hele leven. Toen Jezus hen riep, ontdekten ze dat er meer was. Dat is ook voor ons een belangrijke gedachte. Je werk kan belangrijk zijn. Maar je bent méér dan je werk. Je bent niet alleen: 'de timmerman'. Of: 'de chauffeur'. Of: 'de verpleegkundige'. Of: 'de medewerker in de winkel'. Je bent een mens. En je leven kan meer betekenen dan alleen wat er op je werk gebeurt.

Jezus roept gewone mensen

De eerste leerlingen van Jezus waren geen beroemde leiders. Het waren gewone mensen. Vissers. Mensen die hun werk deden. Mensen die hun brood verdienden. Jezus zag iets in hen. Hij gaf hun een taak. Dat betekent niet dat iedereen zijn baan moet opzeggen. De boodschap is breder. Jezus kan mensen roepen om Hem te volgen waar ze ook zijn. Thuis. Op het werk. In de kerk. In de buurt. Overal waar mensen leven.

Volgen begint met luisteren

Als Jezus iemand roept, is de eerste stap vaak eenvoudig: luisteren. Wat zegt Jezus? Wat vraagt Hij? Waar kan ik helpen? Wie kan ik dienen? Dat betekent niet dat je altijd meteen weet wat je moet doen. Soms moet je eerst nadenken. Soms moet je iemand om raad vragen. Soms leer je pas onderweg wat God van je vraagt. De vissers wisten ook niet precies hoe hun nieuwe leven eruit zou zien. Ze begonnen met Jezus te volgen.

Jezus gebruikt wat je al kunt.

**Je ervaring
en vaardigheden
zijn waardevol.**

Je gewone vaardigheden kunnen waardevol zijn

Misschien ben je handig. Misschien kun je goed luisteren. Misschien kun je goed met mensen omgaan. Misschien ben je betrouwbaar. Misschien kun je goed organiseren. Misschien weet je veel van techniek. Misschien kun je goed koken. Dat zijn geen nutteloze dingen. Je kunt ze gebruiken om anderen te helpen. Jezus kan ook gewone vaardigheden gebruiken voor iets dat groter is dan jezelf.

Niet iedereen krijgt dezelfde opdracht

De vissers kregen een bijzondere opdracht. Zij zouden met Jezus meegaan en later het goede nieuws vertellen. Maar niet iedereen krijgt dezelfde taak. Dat zagen we ook in de vorige boeken. De één bouwt. De ander zorgt. De één organiseert. De ander helpt. De één werkt met zijn handen. De ander werkt met mensen. Dat hoeft niet hetzelfde te zijn. Belangrijker is: Wat kan ik doen met wat mij is gegeven?

Voor vandaag

Kijk eens naar jouw eigen gewone dag. Misschien ga je naar je werk. Misschien doe je vrijwilligerswerk. Misschien zorg je thuis voor iemand. Misschien heb je geen werk. Ook dan zijn er momenten waarop je iets voor een ander kunt betekenen. Let vandaag eens extra op. Wie kan ik helpen? Misschien is het maar iets kleins. Een collega helpen. Iemand vriendelijk begroeten. Naar iemand luisteren. Een klusje overnemen. Iemand moed inspreken. Dat lijkt misschien gewoon. Maar dienen begint vaak gewoon midden in het dagelijks leven. Je hoeft niet altijd te wachten op een grote opdracht. Begin met wat je vandaag kunt doen.

Wat kun jij doen?

- ✓ Hulp bieden
- ✓ Aandacht geven
- ✓ Vertellen over Jezus

Als je werk tegenvalt

De vissers hadden een slechte nacht. Ze hadden hard gewerkt. Want ze hadden niets gevangen. Misschien herken je dat. Je hebt je best gedaan. En toch lukt iets niet. Dan

is het gemakkelijk om te denken: *'Laat maar.'* Maar een moeilijke dag betekent niet dat je werk geen waarde heeft. Je mag opnieuw beginnen. Je mag hulp vragen. Je mag iets opnieuw proberen. En soms komt er onverwacht iets moois uit.

Jezus ziet jou midden in je gewone leven

Dat is misschien wel de belangrijkste gedachte van dit hoofdstuk. Jezus kwam naar de vissers toe, terwijl zij aan het werk waren. Niet pas toen ze alles perfect hadden gedaan. Niet omdat ze

beroemd waren. Niet omdat ze de beste vissers van het land waren. Hij zag hen. Hij kende hen. En Hij riep hen. Ook vandaag mogen we bedenken:

Jezus ziet mensen midden in hun gewone leven.

Neem mee

De vissers waren gewoon aan het werk toen Jezus hen riep. Dat laat ons zien dat Jezus niet ver van het gewone leven staat. Hij kent ons werk. Hij kent onze zorgen. Hij kent onze vermoeidheid. Hij kent ook onze mogelijkheden. Je hoeft niet iemand anders te worden om Jezus te volgen. Je mag gebruiken wat je hebt geleerd. Je mag je vaardigheden gebruiken. Je mag anderen helpen. En je mag leren om te luisteren naar wat Jezus van je vraagt. Misschien begint volgen wel gewoon daar waar je vandaag bent.

Vijf vragen om over na te denken

1. Welk werk deden Petrus, Andreas, Jakobus en Johannes?
2. Waar waren de vissers toen Jezus hen riep?
3. Wat bedoelde Jezus met 'vissers van mensen'?
4. Waarom hoeft je beroep niet je hele leven te bepalen?
5. Wat zou jij vandaag voor iemand kunnen doen?

Even glimlachen en nadenken

Een boer gaat zaaien

Jezus vertelt een verhaal over een boer. De boer gaat naar zijn land. Hij heeft zaad bij zich. Hij strooit het zaad over de grond. Zaad is klein. Toch kan uit zo'n klein zaadje een grote plant groeien. Maar niet ieder zaadje komt op dezelfde manier terecht. Sommige zaadjes vallen langs de weg. Andere vallen op rotsachtige grond. Weer andere komen tussen de dorens terecht. Maar sommige zaadjes vallen in goede aarde. Daar kunnen ze groeien en veel vrucht voortbrengen. (*Mattheüs 13:3-8*) Jezus vertelt dit verhaal niet zomaar. Hij wil mensen iets leren over Gods Woord.

De zaaier doet zijn werk

Een boer kan het zaad zaaien. Dat is zijn werk. Hij moet het land klaarmaken. Hij moet zaaien. Hij moet zorgen voor wat hij kan. Maar daarna moet hij wachten. Hij kan niet aan het zaad trekken om het sneller te laten groeien. Hij kan niet iedere dag de plant groter maken. Hij kan wel voor het land zorgen. Maar groeien is uiteindelijk niet iets wat hij zelf kan afdwingen. Dat is een belangrijke les.

Niet alles is meteen zichtbaar

Als een boer een zaadje in de grond stopt, zie je eerst niets. De grond ziet er misschien precies hetzelfde uit als gisteren. Toch kan er onder de grond al iets gebeuren. Een worteltje groeit. Daarna komt er een klein groen puntje. Langzaam wordt het een plant. En uiteindelijk kan er vrucht komen. Zo kan het ook gaan met wat God in het leven van een mens doet. Je vertelt iemand iets over Jezus. Je helpt iemand. Je geeft iemand hoop. Je laat zien wat liefde betekent. Misschien zie je daar helemaal niets van terug. Maar dat betekent niet dat er niets gebeurt.

Vier soorten grond

Jezus legt Zijn verhaal later uit. Het zaad is een beeld van het Woord van God. De verschillende soorten grond laten zien hoe mensen daarop kunnen reageren. Sommige mensen horen Gods Woord, maar begrijpen het niet.

Bij anderen krijgt het eerst een plaats, maar houdt het niet lang stand.

Weer anderen laten zich zo in beslag nemen door zorgen en alles wat ze willen hebben, dat Gods Woord wordt weggedrukt.

Maar er zijn ook mensen die Gods Woord horen, begrijpen en ernaar leven.

Bij hen brengt het vrucht voort. (Mattheüs 13:18-23)

Je kunt niet in iemands hart kijken

Dat is belangrijk. Wij kunnen niet altijd zien wat er in een ander gebeurt. Misschien vertel je iemand iets over God en lijkt die persoon helemaal niet geïnteresseerd. Je denkt misschien: 'Het heeft geen zin.' Maar je weet niet wat iemand later nog van jouw woorden onthoudt. Misschien denkt die persoon er weken later ineens aan. Misschien komt er op een moeilijk moment iets terug wat jij ooit hebt gezegd. Je weet niet precies wat er in iemands hart gebeurt.

Zaaien is geen resultaat afdwingen

Een boer kan zaaien. Maar hij kan niet bevelen: 'Zaadje, groei nú!' Zo kunnen wij ook niemand dwingen om in Jezus te geloven. We kunnen vertellen. We kunnen luisteren. We kunnen helpen. We kunnen een goed voorbeeld geven. Maar geloof kun je niet bij iemand naar binnen duwen. Dat is iets tussen God en die persoon. Onze taak is: zaaien.

Een vriendelijk woord kan een zaadje zijn

Misschien maak je iets kleins mee. Iemand op je werk heeft een slechte dag. Je vraagt: 'Gaat het wel met je?' Je luistert. Of je zegt: 'Ik zal voor je bidden.' Voor jou is het misschien maar een klein moment. Maar voor die ander kan het veel betekenen. Een klein gebaar kan iets in beweging zetten. Net als een klein zaadje.

Jezus vertelde vaak over dingen die mensen iedere dag zagen. Een boer die zaait. Een herder met zijn schapen. Een visser met zijn netten. Een arbeider in een wijngaard. Een vrouw die brood bakt. Zo maakte Jezus moeilijke dingen begrijpelijk. Hij gebruikte het gewone leven om iets over God te vertellen. Dat is ook bijzonder. Je hoeft niet altijd ver weg te kijken om iets over God te leren. Soms kun je gewoon kijken naar wat er om je heen gebeurt.

Niet alles groeit even snel

De ene plant groeit snel. De andere heeft veel meer tijd nodig. Ook mensen zijn verschillend. De één begrijpt iets meteen. De ander heeft tijd nodig. De één verandert snel. De ander doet daar jaren over. Daarom is geduld belangrijk. Je hoeft niet na één gesprek te denken: *'Waarom is er nog niets veranderd?'* Een zaadje heeft tijd nodig.

Dit hoofdstuk gaat niet alleen over vertellen over Jezus. Je kunt ook door je gedrag iets laten zien. Als je eerlijk bent. Als je iemand helpt. Als je rustig blijft. Als je iemand vergeeft. Als je goed met een collega omgaat. Als je niet meedoet met roddelen. Dan laat je iets zien van wat Jezus belangrijk vindt. Misschien zegt niemand: *'Dat komt door je geloof.'* Maar jouw gedrag kan wel vragen oproepen. Waarom doet deze persoon zo? Ook dat kan een zaadje zijn.

Soms zaai je zonder het te weten

Je weet niet altijd welke invloed je op anderen hebt. Een kind kan zich jaren later nog herinneren dat een volwassene vriendelijk tegen hem was. Een collega kan zich een bemoedigend gesprek herinneren. Een buurman kan onthouden dat iemand voor hem klaarstond. Wij zien vaak alleen het moment. God ziet het hele verhaal. Daarom hoeven we niet steeds te weten wat het resultaat is. We mogen gewoon doen wat goed is.

Een boer kan niet alles controleren

Dat geldt ook voor ons. We willen graag weten wat er gaat gebeuren. We willen graag resultaat zien. We willen weten of iets gelukt is. Maar niet alles ligt in onze handen. Dat kan lastig zijn. Zeker als je hard je best hebt gedaan. Toch mogen we leren om te vertrouwen. Wij doen wat we kunnen. God doet wat alleen Hij kan.

Ook jij hebt grond in je hart

De gelijkenis gaat niet alleen over andere mensen. Jezus vraagt ons ook om naar onszelf te kijken. Hoe luister ik naar Gods Woord? Luister ik echt? Vergeet ik het meteen? Laat ik mij zo druk maken om zorgen en geld dat ik God vergeet? Of krijgt Gods Woord ruimte in mijn leven? Dat zijn geen gemakkelijke vragen. Maar ze zijn wel belangrijk. Kijk eens naar je eigen dag. Waar kun jij vandaag iets goeds zaaien? Misschien door een vriendelijk woord. Door iemand te helpen. Door eerlijk te zijn. Door naar iemand te luisteren. Door iemand moed te geven. Of door iets uit de Bijbel met iemand te delen. Je hoeft niet meteen te weten wat het resultaat zal zijn. Zaai wat goed is. En laat God voor de groei zorgen.

Heb geduld met anderen maar ook met jezelf

Misschien vind je iemand moeilijk. Je hebt al vaak iets uitgelegd. Je hebt al vaak geprobeerd te helpen. En toch lijkt er niets te veranderen. Probeer dan geduld te hebben. Mensen groeien niet allemaal op dezelfde manier. Misschien zie jij vandaag niets. Dat betekent niet automatisch dat er niets gebeurt.

Heb ook geduld met jezelf Dat geldt niet alleen voor anderen. Ook jij hoeft niet alles meteen te kunnen. Je leert stap voor stap. Je maakt fouten. Je probeert opnieuw. Je ontdekt steeds meer over God. Dat is ook groei. Een zaadje wordt niet in één dag een grote boom. Groei kost tijd.

Kleine dingen kunnen belangrijk zijn

Soms willen we iets groots doen. Maar Jezus laat in Zijn verhaal juist zien hoe belangrijk iets kleins kan zijn. Een zaadje. Zo klein dat je het bijna niet ziet. Toch zit er leven in. Een klein gebaar van liefde kan hetzelfde hebben. Een klein beetje aandacht. Een eenvoudig gebed. Een vriendelijk woord. Een moment waarop je iemand niet alleen laat. Kleine dingen zijn niet altijd klein in hun betekenis.

Neem mee

De zaaier doet zijn werk. Hij strooit het zaad. Daarna moet hij wachten. Dat beeld helpt ons om anders naar het leven te kijken. Wij kunnen niet alles regelen. Wij kunnen niet bepalen wat een ander doet. Wij kunnen niet afdwingen dat iemand verandert. Maar we kunnen wel goede dingen doen. We kunnen Gods Woord doorgeven. We kunnen liefde laten zien. We kunnen anderen helpen. En daarna mogen we vertrouwen op God. Wij zaaien. God zorgt voor de groei.

Vijf vragen om over na te denken

1. Wat doet de zaaier in het verhaal van Jezus?
2. Waar staat het zaad voor?
3. Waarom kan een zaaier niet zelf zorgen dat het zaad groeit?
4. Hoe kun jij op een gewone dag iets goeds 'zaaien'?
5. Waarom is geduld belangrijk?

Even glimlachen en nadenken

Wie mag er werken?

Jezus vertelt een verhaal over een man die een wijngaard heeft. Hij heeft arbeiders nodig. Vroeg in de ochtend gaat hij naar een plaats waar mensen staan te wachten op werk. Hij spreekt met een aantal arbeiders af wat ze voor die dag zullen verdienen. Daarna gaan ze aan het werk in zijn wijngaard. Maar later op de ochtend gaat de eigenaar opnieuw naar buiten. Hij ziet nog meer mensen staan. Ook zij hebben geen werk. Hij zegt: 'Ga ook maar naar mijn wijngaard.' Dat gebeurt opnieuw. Rond het middaguur komen er nog meer arbeiders. En zelfs aan het einde van de middag gaat de eigenaar nog naar buiten. Hij ziet mensen die bijna de hele dag hebben staan wachten. Ook tegen hen zegt hij: 'Ga ook maar naar mijn wijngaard.' (Mattheüs 20:1-7)

Een lange en een korte werkdag

Aan het einde van de dag is het tijd om de arbeiders te betalen. De eigenaar begint bij de mensen die als laatste zijn gekomen. Zij hebben maar kort gewerkt. Toch krijgen ze een volledig dagloon. De arbeiders die al vroeg waren begonnen, zien dat. Misschien denken ze: 'Dan krijgen wij straks vast veel meer!' Maar ook zij krijgen het afgesproken bedrag. Precies wat de eigenaar had beloofd. Dan worden ze boos. Ze hebben de hele dag gewerkt. Anderen hebben maar een klein gedeelte van de dag gewerkt. En toch krijgen ze hetzelfde bedrag. (Mattheüs 20:8-12)

Dat voelt niet eerlijk

Je kunt hun reactie wel begrijpen. Stel dat jij acht uur werkt. Een collega komt een half uur voor het einde. En jullie krijgen allebei hetzelfde loon. Dan denk je misschien: 'Dat

klopt toch niet?' Bij gewoon werk is dat inderdaad een belangrijke vraag. Wie langer werkt, krijgt normaal gesproken meer loon. Maar Jezus vertelt geen verhaal over een gewone werkgever. Hij wil iets anders duidelijk maken. Hij praat over Gods genade.

Genade is iets wat je niet verdient

Wat betekent genade? Genade betekent dat je iets goeds krijgt wat je niet hebt verdiend. Je kunt het niet opeisen. Je kunt het niet verdienen door extra hard je best te doen. Je kunt het alleen ontvangen. Een eenvoudig voorbeeld: Iemand heeft iets fout gedaan. Je zou boos kunnen blijven. Maar je kiest ervoor om te

vergeven. Dat is genade. Niet omdat de ander het verdiend heeft. Maar omdat jij ervoor kiest om goed te zijn.

Gods goedheid is geen loon

De eigenaar van de wijngaard zegt tegen de arbeiders die klagen: 'Mag ik soms niet met mijn geld doen wat ik wil?' En daarna stelt hij een belangrijke vraag: 'Of ben je jaloers omdat ik goed ben?' (*Mattheüs 20:15*) Daar zit de kern van het verhaal. De eigenaar is goed. Hij heeft de eerste arbeiders niet bedrogen. Hij geeft hun precies wat hij had beloofd. Maar hij is ook goed voor de mensen die later komen. Zijn goedheid maakt de anderen niet minder waard.

God geeft niet omdat wij het verdienen

Dat is soms moeilijk te begrijpen. Wij denken gemakkelijk in: werken → verdienen → krijgen. Dat is in veel situaties ook normaal. Je werkt en krijgt loon. Je doet iets goed en krijgt een compliment. Je haalt een goed cijfer en krijgt misschien een beloning. Maar bij God werkt het anders. Gods liefde kun je niet verdienen. Je kunt niet zeggen: '*God moet mij wel iets geven, want ik heb zo goed mijn best gedaan.*' Gods genade is een geschenk.

Aan het einde van de dag

Iedereen krijgt dezelfde betaling.

Dat betekent niet dat werken niet belangrijk is. Dat is belangrijk om erbij te zeggen. Jezus zegt niet dat werken er niet toe doet. In Zijn verhaal gaan de arbeiders daadwerkelijk aan het werk. Ze doen wat hun gevraagd wordt. Ook in de Bijbel zien we vaak dat mensen worden opgeroepen om trouw te zijn en goed te doen. Maar ons goede werk is geen betaling aan God. We kunnen God niet iets geven waardoor Hij ons daarna iets verschuldigd is. [Gods liefde is geen salaris.](#)

Je kunt Gods liefde niet verdienen

Misschien denk je soms: *'Als ik maar goed genoeg ben, zal God wel van mij houden.'*

Maar zo werkt Gods liefde niet. Je hoeft niet eerst perfect te worden. Je hoeft niet eerst alles goed te doen. Gods genade begint juist daar waar wij ontdekken dat we het niet allemaal zelf kunnen. Dat is een belangrijk verschil. Niet: *'Ik doe het goed, dus God moet mij wel goed vinden.'* Maar: *'God is goed voor mij, en daarom wil ik Hem volgen.'*

De laatste arbeiders

Denk nog eens aan de mensen die pas laat begonnen. Ze hadden bijna de hele dag niets kunnen doen. Misschien hadden ze zich afgevraagd: *'Komt er vandaag nog iemand die ons werk geeft?'* Misschien waren ze bang dat ze met lege handen naar huis moesten. En dan komt de eigenaar. Hij geeft hun werk. En aan het einde krijgen ze wat ze nodig hebben. Dat vertelt ons iets moois over God. God kijkt niet alleen naar wat je al hebt gedaan. Hij ziet ook waar je nu staat.

Het is nooit te laat om naar God te gaan

De gelijkenis geeft ook hoop. Misschien heb je het gevoel: *'Ik had veel eerder moeten beginnen.'* Of: *'Ik heb zoveel verkeerd gedaan.'* Of: *'Andere mensen hebben veel meer voor God gedaan dan ik.'* Dan mag je onthouden: Bij God hoef je niet eerst te bewijzen dat je goed genoeg bent. Je mag komen zoals je bent. Genade zegt: Je hoeft Gods liefde niet te verdienen.

Pas op voor vergelijken

De arbeiders in het verhaal kijken naar elkaar. Dat maakt hen ongelukkig. De één denkt: *'Waarom krijgt hij*

Sommigen zijn boos

Zij hebben langer gewerkt!

hetzelfde als ik?' Dat gebeurt vandaag ook. We kijken gemakkelijk naar andere mensen. Die doet meer dan ik. Die kan het beter. Die helpt vaker. Die kent de Bijbel beter. Die lijkt veel geloviger. Maar Jezus vraagt ons niet om voortdurend naast anderen te gaan staan. Hij vraagt ons om Hem te volgen.

Iemand anders krijgt iets moois

Soms krijgt een ander iets waar jij blij om zou willen zijn. Een compliment. Een mooie kans. Een nieuwe baan. Een belangrijke taak. Meer waardering. Dan kan er iets in ons gebeuren. We denken: *'Waarom hij wel en ik niet?'* Dat gevoel kennen de arbeiders in de wijngaard ook. Maar Jezus leert ons om niet jaloers te worden op de goedheid die een ander ontvangt. De zegen van een ander is geen verlies voor jou.

Genade maakt dankbaar

Als je denkt dat je alles zelf moet verdienen, blijf je misschien altijd rekenen. *Heb ik genoeg gedaan? Ben ik wel goed genoeg? Heb ik wel genoeg geholpen?* Maar als je begrijpt dat Gods genade een geschenk is, verandert dat. Dan kun je dankbaar worden. Niet: *'Kijk eens wat ik voor God heb gedaan.'* Maar: *'Dank U, God, voor wat U mij geeft.'*

En dan ga je anders werken

Dat klinkt misschien vreemd. Als Gods liefde niet afhankelijk is van je prestaties, waarom zou je dan nog je best doen? Juist omdat je dankbaar bent. Je hoeft niet te werken om Gods liefde te krijgen. Je mag werken omdat je Gods liefde hebt ontvangen. Dat is een groot verschil. Je helpt niet om een beloning van God te verdienen. Je helpt omdat je iets van Zijn liefde wilt laten zien.

Wat leren we?

Genade is een geschenk, geen loon.

Je kunt Gods liefde niet verdienen.

Wees blij als anderen ook genade ontvangen.

Het is nooit te laat om bij God te komen.

Voor vandaag

Kijk vandaag eens naar de manier waarop je naar jezelf en naar anderen kijkt. Ben je vaak aan het vergelijken? Vind je het moeilijk als iemand anders waardering krijgt? Of kun je blij zijn wanneer het goed gaat met

een ander? Probeer vandaag eens bewust te denken: *'Ik hoef niet meer te krijgen dan een ander om dankbaar te kunnen zijn.'*

Kijk ook naar wat je wél hebt

Misschien kijk je vaak naar wat ontbreekt. Maar probeer eens stil te staan bij wat je hebt gekregen. Mensen die van je houden. Een plek om te wonen. Werk of een andere zinvolle bezigheid. Gezondheid of kracht voor vandaag. Vrienden. Een gemeente. Mogelijkheden om anderen te helpen. En boven alles: Gods genade. Daar hoef je niets tegenover te zetten om het te verdienen.

Genade voor andere mensen

Genade ontvangen is één ding. Genade geven kan soms moeilijker zijn. Misschien heeft iemand je teleurgesteld. Misschien heeft iemand een fout gemaakt. Misschien vind je het moeilijk om die persoon opnieuw een kans te geven. Dan kun je denken aan wat Jezus vertelt. Genade betekent niet dat fouten ineens goed zijn. Maar het betekent wel dat we niet voor altijd iemand op zijn fout hoeven vast te pinnen. We mogen leren vergeven.

Je hoeft jezelf niet groter te maken

De eerste arbeiders waren misschien trots. *‘Wij hebben de hele dag gewerkt!’* Dat was waar. Maar het maakte hen niet beter dan de anderen. Ook wij hoeven niet steeds te vertellen wat we allemaal doen. God ziet het. Dat is genoeg. Je mag je werk goed doen. Je mag je verantwoordelijkheid nemen. Je mag anderen helpen. Maar je hoeft jezelf daardoor niet belangrijker te vinden dan een ander.

Neem mee

De gelijkenis van de arbeiders in de wijngaard leert ons iets belangrijks. Gods genade is geen loon. Je kunt Gods liefde niet verdienen. Je kunt ook niet zeggen dat iemand anders Gods genade minder verdient dan jij. God is goed. Ook als wij dat soms moeilijk vinden te begrijpen. Daarom mogen we dankbaar zijn. En vanuit die dankbaarheid

mogen we werken, helpen en dienen. Niet om iets van God af te dwingen. Maar omdat we Zijn goedheid hebben ontvangen. Genade is geen loon. Genade is een geschenk.

Vijf vragen om over na te denken

1. Waarom gingen de arbeiders naar de wijngaard?
2. Waarom werden sommige arbeiders boos?
3. Wat betekent het woord 'genade'?
4. Kun je Gods liefde verdienen door heel hard te werken?
5. Waarom mogen we blij zijn als iemand anders iets goeds krijgt?

Even glimlachen en nadenken

Een moeilijke vraag

Op een dag komt er een man naar Jezus toe. Hij is een wetgeleerde. Dat is iemand die veel weet van de wetten van God. Hij stelt Jezus een vraag: 'Meester, wat moet ik doen om het eeuwige leven te ontvangen?' Jezus vraagt hem wat er in de wet van God staat. De man antwoordt: 'Heb de Heer, uw God, lief met heel uw hart, heel uw ziel, heel uw kracht en heel uw verstand. En uw naaste als uzelf.' Jezus zegt dat hij het juiste antwoord heeft gegeven. Maar de man wil nog iets weten. Hij vraagt: 'Wie is dan mijn naaste?' (*Lucas 10: 29*) Daarop vertelt Jezus een verhaal.

Een man langs de weg

Een man reist van Jeruzalem naar Jericho. Dat was geen gemakkelijke weg. Onderweg wordt hij overvallen door rovers. Ze pakken zijn spullen af. Ze slaan hem. En ze laten hem halfdood langs de weg liggen. De man kan zichzelf niet helpen. Hij heeft iemand nodig. (*Lucas 10:30*)

Daar komt een priester

Even later komt er een priester langs. Een priester is iemand die God dient. Hij ziet de gewonde man liggen. Je zou misschien verwachten: '*Nu komt er hulp.*' Maar de priester loopt voorbij. Hij doet niets. Daarna komt er een Leviet. Ook hij ziet de man liggen. Maar ook hij loopt voorbij. (*Lucas 10:31-32*) Twee mensen zien iemand die hulp nodig heeft. Maar ze helpen niet.

Dan komt er een Samaritaan

Daarna komt er een Samaritaan langs. Dat is bijzonder. Joden en Samaritanen konden niet goed met elkaar overweg. Toch stopt deze man. Hij ziet de gewonde reiziger. En hij krijgt medelijden met hem. Hij loopt niet door. Hij helpt. (Lucas 10:33)

De Samaritaan gaat naar de man toe. Hij verzorgt zijn wonden. Daarna zet hij hem op zijn eigen rijdier. Hij brengt hem naar een herberg. Daar zorgt hij voor hem. De volgende dag geeft hij geld aan de eigenaar van de herberg. Hij zegt dat deze goed voor de gewonde man moet zorgen. Als het meer kost, zal hij dat later betalen. (Lucas 10:34-35) De Samaritaan doet dus niet alleen alsof hij medelijden heeft. Hij komt in beweging.

Wie was de naaste?

Dan stelt Jezus opnieuw een vraag. Niet: 'Wie hoort er bij mijn groep?' Niet: 'Wie is aardig voor mij?' Maar: 'Wie van deze drie is de naaste geweest van de man die door de rovers overvallen was?' De wetgeleerde antwoordt: 'Degene die hem barmhartigheid heeft bewezen.' Jezus zegt: 'Ga heen en doet u evenzo.' (Lucas 10:36-37) Daarmee maakt Jezus de boodschap heel duidelijk.

Naastenliefde gaat niet alleen over woorden

Het is gemakkelijk om te zeggen: 'Ik vind het erg voor je.' Maar Jezus laat zien dat liefde ook iets doet. De Samaritaan stopt. Hij helpt. Hij verzorgt. Hij brengt de man naar een veilige plaats. Hij betaalt. Hij neemt verantwoordelijkheid voor iemand die hij waarschijnlijk helemaal niet kende. Dat is barmhartigheid. Je ziet iemand die hulp nodig heeft en je doet wat je kunt.

Wie is jouw naaste?

Dat is de vraag waarmee het verhaal begint. Misschien denk je bij een naaste aan iemand die dicht bij je woont. Een buurman. Een vriend. Een familielid. Maar Jezus maakt de kring veel groter. Je naaste kan ook iemand zijn die je niet kent. Iemand die anders is dan jij. Iemand met een andere achtergrond. Iemand met wie je normaal gesproken misschien weinig te maken hebt. Zelfs iemand die je niet aardig vindt.

De Samaritaan keek niet eerst naar verschillen

De Samaritaan had allerlei redenen kunnen bedenken om ook door te lopen. Misschien was de man een vreemde. Misschien was hij bang dat het gevaar nog niet voorbij was. Misschien had hij haast. Misschien dacht hij: *'Dit is niet mijn probleem.'* Maar hij kijkt eerst naar de mens die voor hem ligt. Deze man heeft hulp nodig. Dat is genoeg. *'Dat is niet mijn probleem'* Die gedachte kennen we allemaal. Je ziet iemand die moeite heeft. Maar je denkt: *'Iemand anders helpt wel.'* Op straat. Op het werk. In de buurt. In de kerk. Thuis. Soms wachten we allemaal op iemand anders. En ondertussen gebeurt er niets. De Samaritaan wacht niet. Hij begint zelf.

Op je werk

Ook op je werk kun je dit tegenkomen. Een collega begrijpt iets niet. Een nieuwe medewerker weet niet hoe iets werkt. Iemand heeft een slechte dag. Een collega heeft te veel werk. Je kunt denken: *'Dat hoort niet bij mijn taak.'* Dat kan soms waar zijn. Je hoeft niet ieder probleem van een ander op te lossen. Maar je kunt wel even kijken wat je kunt doen. Een uitleg geven. Een handje helpen. Even luisteren. Een kop koffie brengen. Of simpelweg vragen: *'Kan ik je ergens mee helpen?'*

Helpen betekent niet dat je alles moet doen

Dat is ook belangrijk. De Samaritaan hielp de gewonde man. Maar hij deed niet alles zelf. Hij bracht hem naar een herberg. Daar kon iemand anders verder voor hem zorgen. Ook wij hoeven niet ieder probleem alleen op te lossen. Soms is het juist verstandig om hulp te vragen. Of iemand naar de juiste persoon te brengen. Een naaste helpen betekent niet dat je alles alleen moet dragen.

Soms kost helpen iets

De Samaritaan gebruikte zijn eigen tijd. Hij gebruikte zijn eigen spullen. Hij gebruikte zijn eigen geld. Helpen kostte hem iets. Dat is soms ook zo bij ons. Als je iemand helpt, kost het misschien tijd. Je moet misschien even wachten. Je moet misschien iets van jezelf delen. Je moet misschien een klusje overnemen. Maar dat maakt helpen juist waardevol.

Niet alleen als het gemakkelijk is

Het is gemakkelijk om iemand te helpen die je aardig vindt. Maar wat als iemand moeilijk doet? Wat als iemand je eerder heeft teleurgesteld? Wat als iemand heel anders is dan jij? Jezus maakt de opdracht niet afhankelijk van sympathie. Hij zegt: 'Ga heen en doet u evenzo.' Dat betekent niet dat je alles van iedereen moet goedvinden. Wel dat je iemand die hulp nodig heeft niet zomaar hoeft te negeren.

Barmhartigheid betekent: je hart laten spreken

Het woord barmhartigheid klinkt misschien moeilijk. Maar de betekenis is eigenlijk mooi. Je ziet dat iemand pijn heeft of hulp nodig heeft. Dat raakt je. En daardoor kom je in beweging. Je denkt niet alleen: 'Wat erg.' Je doet ook iets. Barmhartigheid is medelijden dat handen en voeten krijgt.

Jezus vertelt dit verhaal niet om te zeggen: 'Kijk eens hoe goed die Samaritaan was.' Hij wil de mensen die naar Hem luisteren laten nadenken. Wie kijk jij voorbij? Wie vind

jij moeilijk? Wie hoort volgens jou niet bij jouw groep? Voor wie wil jij wel iets doen? En voor wie liever niet? Daar raakt Jezus ons.

Iedereen kan een naaste zijn

Je hoeft geen geld te hebben om iemand te helpen. Je hoeft geen bijzondere baan te hebben. Je hoeft geen grote plannen te maken. Je kunt gewoon beginnen met wat je hebt. Een vriendelijk woord. Een luisterend oor. Een helpende hand. Een maaltijd. Een lift. Een telefoontje. Een gebed. Soms is dat al veel.

Kijk vandaag eens goed om je heen. Is er iemand die jouw hulp kan gebruiken? Misschien zie je het meteen. Misschien ook niet. Let eens extra op mensen die gemakkelijk over het hoofd worden gezien. Iemand die alleen zit. Iemand die moeite heeft met een klus. Iemand die niet goed weet wat hij moet doen. Iemand die verdrietig is. Je hoeft niet altijd iets groots te doen. Begin gewoon met kijken. *Jouw naaste is degene die jou goed doet. Zo kun jij ook de naaste zijn van een ander door goed te doen.*

De Samaritaan nam de tijd voor een ander. Kunnen wij dat ook doen? Of zeggen we: We hebben het vaak druk. We moeten ergens naartoe. We hebben een afspraak. We willen ons werk afmaken. Toch kan er soms iemand op ons pad komen die hulp nodig heeft. Dan is de vraag: Loop ik door of stop ik even? De Samaritaan stopte. Dat maakte het verschil.

Doe wat je kunt

Misschien kun je niet alles oplossen. Dat hoeft ook niet. De Samaritaan kon de man niet terugbrengen naar zijn huis. Hij kon de overval niet ongedaan maken. Maar hij kon wel doen wat op dat moment nodig was. Dat is een belangrijke les. Je hoeft niet alles te kunnen. Doe wat je kunt met wat je hebt.

Wat leren we?			
 Zien en meeleven.	 Niet voorbij lopen, maar helpen.	 Iedereen kan je naaste zijn.	 Doe wat je kunt, met wat je hebt.

Kijk niet alleen naar jezelf

Het dagelijks leven kan gemakkelijk vooral om jezelf draaien. Mijn werk. Mijn planning. Mijn problemen. Mijn geld. Mijn vrije tijd. Maar Jezus leert ons om ook naar anderen te kijken. Wie staat er naast mij? Wie heeft hulp nodig? Wie kan ik bemoedigen? Wie kan ik vandaag iets van Gods liefde laten zien?

Neem mee

De barmhartige Samaritaan zag iemand die hulp nodig had. Hij liep niet voorbij. Hij stopte. Hij hielp. Hij zorgde. En hij deed dat voor iemand die anders was dan hijzelf. Jezus vraagt ons niet om de hele wereld te redden. Hij vraagt ons om onze naaste lief te hebben. Dat begint vaak heel dichtbij. Bij de persoon die vandaag toevallig op onze weg komt. Wie is mijn naaste? Misschien is het antwoord eenvoudiger dan we denken: De mens die mijn hulp nodig heeft.

Vijf vragen om over na te denken

1. Wat gebeurde er met de man op weg naar Jericho?
2. Wie liepen er eerst voorbij?
3. Wie hielp de gewonde man?
4. Waarom was het bijzonder dat juist een Samaritaan hielp?
5. Wie zou jij vandaag kunnen helpen?

Even glimlachen en nadenken

Een zoon wil weg

Jezus vertelt een verhaal over een vader en zijn twee zonen. Op een dag zegt de jongste zoon tegen zijn vader: 'Vader, geef mij het deel van de bezittingen dat voor mij bestemd is.' Hij wil niet langer thuisblijven. Hij wil zijn eigen leven leiden. De vader geeft hem wat hij vraagt. De zoon verzamelt alles wat hij heeft en vertrekt naar een ver land. (Lucas 15:11-13) Hij gaat weg van zijn vader. Hij denkt misschien: *Nu kan ik helemaal zelf bepalen wat ik doe.*

Alles lijkt goed te gaan

In het begin heeft de zoon veel geld. Hij kan kopen wat hij wil. Hij hoeft aan niemand verantwoording af te leggen. Misschien voelt dat heerlijk. Maar het geld raakt op. En dan verandert alles. Er komt een grote hongersnood in het land. De zoon heeft bijna niets meer. Hij heeft niemand bij wie hij zomaar kan aankloppen. (Lucas 15:13-16) Wat eerst vrijheid leek, is nu een groot probleem geworden.

De jongen zoekt werk. Hij komt terecht bij iemand die varkens houdt. Hij moet voor de dieren zorgen. Voor een mens was dat bijzonder onaangenaam werk. Hij heeft honger. Zo veel honger dat hij zelfs verlangt naar het voedsel van de varkens. Maar niemand geeft hem iets. Hij staat er alleen voor. (Lucas 15:15-16) Dan begint hij na te denken.

Hij komt tot zichzelf

De zoon denkt aan zijn vader. Thuis hebben zelfs de werknemers genoeg te eten. En hij? Hij dreigt van honger om te komen. Dan zegt hij tegen zichzelf: 'Ik zal naar mijn vader gaan.' Hij beseft dat hij verkeerd heeft gehandeld. Hij heeft zijn vader pijn gedaan. Hij heeft zijn geld verspild. Hij kan niet doen alsof er niets is gebeurd. Hij besluit terug te gaan. (*Lucas 15:17-19*) Dat is een belangrijke stap. Hij neemt verantwoordelijkheid voor wat hij heeft gedaan.

Geen excuses

De zoon bedenkt wat hij tegen zijn vader zal zeggen. Hij wil zeggen: 'Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u. Ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden.' Hij verwacht misschien niet dat zijn vader hem zomaar weer als zoon zal

ontvangen. Misschien denkt hij dat hij eerst hard moet werken om iets goed te maken.

Misschien wil hij vragen of hij als werknemer mag blijven. Maar dan gebeurt er iets wat hij niet verwacht.

De zoon is nog ver van huis. Maar zijn vader ziet hem al. De vader wacht niet af tot de zoon netjes voor de deur staat. Hij rent hem tegemoet. Hij slaat zijn armen om hem heen. Hij kust hem. (*Lucas 15:20*) Wat een bijzonder beeld. De vader ziet niet alleen de fouten van zijn zoon. Hij ziet zijn zoon. Hij is weer thuis.

Een feest

De zoon begint zijn schuldbekentenis. Maar zijn vader laat hem niet eerst een lange lijst met fouten afwerken. Hij geeft opdracht om mooie kleren te brengen. Hij geeft hem een ring. Hij geeft hem sandalen. En dan zegt hij: 'Laten we feestvieren!' Want, zegt de vader: 'Mijn zoon was dood en is weer levend geworden. Hij was verloren en is gevonden.' (*Lucas 15:22-24*) De vader is vooral blij dat zijn zoon terug is.

De oudste zoon is boos

Maar er is nog een zoon. De oudste. Hij is al die tijd thuisgebleven. Hij heeft gewerkt. Hij heeft zijn vader trouw gediend. Wanneer hij hoort dat er feest is voor zijn broer, wordt hij boos. Hij wil niet naar binnen. Hij zegt tegen zijn vader: 'Ik heb al die jaren voor u gewerkt.' Hij vindt het niet eerlijk. Zijn broer heeft alles verkeerd gedaan. En toch krijgt die broer een feest. (*Lucas 15:25-30*) Ook deze zoon heeft iets te leren.

Thuis zijn is meer dan hard werken

De oudste zoon had al die jaren thuis gewoond. Maar blijkbaar voelde hij zich vooral als een werknemer. Hij denkt in termen van: werken → verdienen → beloning. Zijn vader probeert hem iets anders te laten zien. Hij zegt: 'Mijn jongen, jij bent altijd bij mij en alles wat van mij is, is van jou.' (*Lucas 15:31*) De vader wil geen werknemer in huis. Hij wil zijn zoon.

Twée zonen, één vader

De jongste zoon was ver weg. De oudste zoon was dichtbij. Toch hadden ze allebei iets nodig. De jongste moest leren terugkomen. De oudste moest leren dat liefde niet verdiend hoeft te worden. Jezus vertelt dit verhaal om te laten zien hoe God naar mensen kijkt. God is als de vader uit het verhaal. Hij wil dat mensen bij Hem thuiskomen.

Soms raken mensen de weg kwijt

Dat kan op allerlei manieren. Iemand kan verkeerde keuzes maken. Iemand kan verslaafd raken. Iemand kan anderen pijn doen. Iemand kan steeds verder van God afkomen.

Maar iemand kan ook op een andere manier verdwalen. Je kunt druk zijn. Je kunt alleen maar bezig zijn met presteren. Je kunt denken dat je alles zelf moet kunnen. Je kunt zo druk zijn met wat anderen van je vinden dat je vergeet wie je zelf bent. Ook dan kun je de weg naar huis kwijtraken.

Terugkomen vraagt moed

De jongste zoon moest erkennen: 'Ik heb het verkeerd gedaan.' Dat is niet gemakkelijk. We geven liever een ander de schuld. *'Het kwam door mijn vrienden.'* *'Ik had geen keuze.'* *'Iedereen deed het.'* Maar verantwoordelijkheid nemen betekent: Ik kijk eerlijk naar mijn eigen keuzes. En als iets verkeerd was, durf ik dat toe te geven. Dat kan het begin zijn van een nieuwe weg.

Ook op het werk

Deze les past ook bij werk. Misschien heb je een fout gemaakt. Een verkeerde beslissing genomen. Een klant niet goed geholpen. Een collega gekwetst. Een afspraak niet nagekomen. Dan kun je doen alsof er niets is gebeurd. Of je kunt zeggen: 'Het spijt me. Ik heb een fout gemaakt.' Dat vraagt soms moed. Maar eerlijkheid kan een deur openen naar herstel.

Een nieuwe kans

De vader in het verhaal doet niet alsof de zoon niets verkeerd heeft gedaan. De zoon heeft wel degelijk verkeerde keuzes gemaakt. Maar de vader blijft niet alleen naar het verleden kijken. Hij ziet ook de toekomst. Zijn zoon is terug. Dat is reden voor vreugde. God kan mensen een nieuwe start geven. Dat betekent niet dat alle gevolgen van verkeerde keuzes zomaar verdwijnen. Maar het betekent wel: Je verleden hoeft niet het einde van je verhaal te zijn.

Je hoeft niet perfect thuis te komen

De zoon komt niet thuis met een perfect plan. Hij heeft geen geld meer. Hij heeft fouten gemaakt. Hij schaamt zich. Toch gaat hij naar zijn vader. Dat is belangrijk. Sommige mensen denken: *'Ik moet eerst mijn leven op orde krijgen voordat ik naar God kan gaan.'* Maar de zoon ging juist naar huis toen zijn leven helemaal niet op orde was. Hij kwam zoals hij was.

God wacht op mensen

Het verhaal laat een vader zien die uitkijkt naar zijn zoon. Dat beeld vertelt iets over Gods hart. God wil niet dat mensen bij Hem vandaan blijven. Hij wil dat mensen terugkomen. Daarom is er in dit verhaal zoveel blijdschap. Een mens die verloren was, is gevonden. Iemand die ver weg was, is weer thuis.

Voor vandaag

Denk eens na over je eigen leven. Is er iets waarvan je weet: *Dit moet ik goedmaken*. Misschien moet je iemand om vergeving vragen. Misschien moet je eerlijk vertellen dat je een fout hebt gemaakt. Misschien ben je zelf van iemand weggelopen. Of misschien ben je juist van God weggelopen. Dan is er een belangrijke boodschap: De weg naar huis begint met één stap.

Misschien moet jij iemand welkom heten

Het verhaal gaat niet alleen over degene die weggaat. Het gaat ook over degene die thuisblijft. Misschien komt iemand in jouw leven terug nadat hij een verkeerde keuze heeft gemaakt. Kun jij die persoon dan een nieuwe kans geven? Dat betekent niet dat je alles moet vergeten. Vertrouwen kan tijd kosten. Maar je kunt wel laten merken: 'Je bent welkom om opnieuw te beginnen.'

Niet iedereen begrijpt dat

De oudste broer vond het moeilijk. Misschien vinden wij dat soms ook. '*Waarom krijgt hij nog een kans?*' '*Na alles wat hij heeft gedaan?*' Dat is een moeilijke vraag. Maar Jezus laat zien dat God blij is wanneer iemand terugkomt. Niet omdat het verkeerde ineens goed is. Maar omdat de mens weer thuis is.

Neem mee

De jongste zoon ging weg. Hij maakte verkeerde keuzes. Hij raakte alles kwijt. Maar uiteindelijk keerde hij terug. En zijn vader ontving hem. Dat is de kern van dit verhaal. God kijkt niet alleen naar wat er verkeerd is gegaan. Hij kijkt ook naar de mens die terugkomt. Daarom is er hoop. Als je een verkeerde weg bent gegaan, kun je terugkeren. Als je een fout hebt gemaakt, kun je die erkennen. Als je iemand hebt gekwetst, kun je proberen het goed te maken. En als je van God bent weggelopen, mag je terugkomen. Bij de Vader is er een weg naar huis.

Vijf vragen om over na te denken

1. Waarom ging de jongste zoon weg?
2. Wat gebeurde er toen zijn geld op was?
3. Waarom besloot hij terug te gaan?
4. Hoe reageerde zijn vader toen hij hem zag?
5. Wat kunnen wij leren van de twee zonen?

Even glimlachen en nadenken

De Goede Herder

Jezus zorgt voor Zijn mensen

"Ik ben de goede Herder.
Ik ken Mijn schapen en
Mijn schapen kennen Mij."
Johannes 10:14

Een herder kent zijn schapen

Jezus gebruikt graag voorbeelden uit het gewone leven. Eén van Zijn bekendste voorbeelden is dat van een herder. Een herder zorgt voor schapen. Hij brengt ze naar een plek waar ze gras kunnen vinden. Hij zoekt water. Hij let op gevaar. Hij houdt de kudde bij elkaar. En hij weet welke dieren bij zijn kudde horen. Dat is belangrijk. Want een goede herder kijkt niet alleen naar de hele kudde. Hij kent ook zijn schapen afzonderlijk. Jezus zegt: 'Ik ben de goede Herder. Ik ken Mijn schapen en Mijn schapen kennen Mij.' (Johannes 10:14) Dat is een bijzonder beeld van Jezus. Hij kent mensen persoonlijk.

Jezus weet wie je bent

Soms kan iemand zich een klein onderdeel van een grote groep voelen. Op het werk ben je misschien één van de vele werknemers. In een winkel ben je één van de vele klanten. In een gemeente ben je één van de vele mensen. Misschien vraagt niemand hoe het echt met je gaat. Maar Jezus ziet je wel. Hij kent je. Hij weet waar je blij van wordt. Hij kent je verdriet. Hij weet waar je bang voor bent. Hij kent je sterke kanten. En Hij kent ook je fouten.

**Jezus kent
Zijn schapen.**

Hij ziet je,
Hij kent je,
Hij noemt je
bij je naam.

De herder loopt voorop

Een herder loopt niet altijd achter de kudde aan. Hij gaat vaak voorop. De schapen volgen hem. Jezus zegt: 'De schapen volgen Hem, omdat ze Zijn stem kennen.' (Johannes 10:4) Dat betekent niet dat Jezus letterlijk met een staf voor ons uit loopt.

Maar het beeld helpt ons wel. Jezus wil ons leiden. Hij wil ons leren wat goed is. Hij wil ons leren om niet alleen naar onszelf te kijken. En Hij wil ons helpen om de goede weg te kiezen.

Er zijn ook gevaren

Een schaap is geen sterk dier. Het kan gemakkelijk verdwalen. En er kunnen gevaren zijn. Daarom moet een herder opletten. Jezus vertelt dat een goede herder zijn leven inzet voor de schapen. Hij zegt: 'De goede herder geeft zijn leven voor de schapen.' (Johannes 10:11) Daarmee wijst Jezus vooruit naar wat Hij Zelf zal doen. Hij zal Zijn leven geven. Niet omdat Hij gedwongen wordt. Maar omdat Hij van mensen houdt.

Jezus laat mensen niet zomaar los

Jezus vertelt ook over een herder die honderd schapen heeft. Eén schaap raakt kwijt. De herder laat de negenenegentig andere schapen achter op een veilige plaats en gaat op zoek naar het ene schaap dat verloren is. Als hij het vindt, is hij blij. Hij draagt

het schaap op zijn schouders. (Lucas 15:3-6) Wat een mooi beeld. Dat ene schaap doet ertoe. Ook als er nog veel andere schapen zijn.

Misschien voel jij je soms dat ene schaap Misschien voel je je soms vergeten. Misschien heb je het idee dat niemand ziet wat er met je gebeurt. Of misschien ben je zelf de weg kwijtgeraakt. Door verkeerde keuzes. Door verdriet. Door zorgen. Door teleurstelling. Of doordat je steeds verder van God vandaan bent geraakt. Dan is dit een hoopvolle boodschap: Jezus weet waar je bent. En Hij geeft je niet zomaar op.

De herder zoekt

Een goede herder zegt niet: 'Dat ene schaap is weg. Jammer dan.' Hij gaat zoeken. Dat is ook wat Jezus deed. Hij zocht mensen op. Mensen die ziek waren. Mensen die verdriet hadden. Mensen die door anderen werden buitengesloten. Mensen die verkeerde keuzes hadden gemaakt. Hij wachtte niet alleen tot zij naar Hem kwamen. Hij ging naar hen toe.

Jezus ziet meer dan werk

In de vorige hoofdstukken hebben we gezien dat Jezus mensen ontmoet tijdens hun werk. Maar als Goede Herder kijkt Hij nog verder. Hij ziet niet alleen wat iemand doet. Hij ziet wie iemand is. Een visser is niet alleen iemand die vis vangt. Een arbeider is niet alleen iemand die werkt. Een vader is niet alleen iemand die voor zijn gezin zorgt. Een moeder is niet alleen iemand die voor anderen klaarstaat. Een mens is altijd meer dan zijn taak. Jezus ziet de persoon achter het werk.

Ook leidinggeven vraagt zorg

Een herder is niet alleen iemand die met de kudde meeloopt. Hij draagt verantwoordelijkheid. Hij moet opletten. Hij moet keuzes maken. Hij moet zorgen dat de schapen veilig zijn. Dat lijkt ook op sommige vormen van werk. Een leidinggevende heeft mensen onder zich. Een ouder heeft verantwoordelijkheid voor een kind. Een begeleider zorgt voor anderen. Een vrijwilliger kan verantwoordelijk zijn voor een groep. In al die situaties is een belangrijke vraag: Hoe ga ik om met de mensen die aan mij zijn toevertrouwd?

Jezus gebruikt geen macht om mensen klein te maken

Een goede herder gebruikt zijn verantwoordelijkheid om te beschermen. Niet om zichzelf belangrijk te maken. Dat zien we ook bij Jezus. Hij zoekt geen mensen om over te heersen. Hij helpt. Hij dient. Hij beschermt. Hij spreekt de waarheid. En Hij heeft oog voor mensen die weinig aanzien hebben. Daarom is Jezus een goed voorbeeld voor iedereen die verantwoordelijkheid draagt.

Niet elke stem is van de herder

Jezus zegt dat Zijn schapen Zijn stem kennen. (*Johannes 10:4-5*) Dat betekent ook dat we moeten leren onderscheiden naar wie we luisteren. Er zijn veel stemmen. Mensen zeggen: *'Je moet vooral aan jezelf denken.'* Of: *'Je bent alleen iets waard als je veel bereikt.'* Of: *'Zorg dat je belangrijk wordt.'* Of: *'Iedereen doet het zo.'*

Maar Jezus leert een andere weg. Een weg van liefde. Eerlijkheid. Dienen. Vergeving. En vertrouwen op God.

Jezus kent ook jouw zwakke kanten

Dat is misschien nog mooier. Jezus kent niet alleen jouw goede kanten. Hij kent ook je fouten. Petrus maakte bijvoorbeeld grote fouten. Hij zei dat hij Jezus niet kende. (*Lucas 22:54-62*) Toch liet Jezus Petrus niet vallen. Na Zijn opstanding zocht Jezus hem opnieuw op. Hij sprak met hem. En Hij gaf hem opnieuw een taak. (*Johannes 21:15-17*) Dat laat zien: Een fout hoeft niet het einde te zijn.

Een herder zorgt ook voor rust

Een schaap kan niet de hele dag blijven lopen. Het moet eten. Drinken. Rusten. Dat past ook bij wat Jezus ons leert. Hij zegt: 'Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven.' (*Mattheüs 11:28*) Jezus vraagt niet alleen om hard te werken. Hij kent onze vermoeidheid. Hij weet dat mensen soms moeten stoppen. Rust is geen luiheid. Soms is rust precies wat nodig is.

Voor vandaag

Denk eens aan de mensen voor wie jij verantwoordelijkheid hebt. Wie vertrouwt op jou? Misschien een collega. Een kind. Een ouder. Een vriend. Een buurman. Een gemeentelid. Hoe ga je met die persoon om? Ben je geduldig? Luister je? Neem je iemand serieus? Help je zonder de ander klein te maken?

Kijk wie er achterblijft

Een goede herder let niet alleen op de snelle en sterke schapen. Hij merkt ook wie achterblijft. Dat kun je op je werk ook doen. Wie kan het tempo moeilijk bijhouden? Wie begrijpt het niet goed? Wie staat er alleen voor? Wie zegt weinig? Wie heeft misschien hulp nodig maar vraagt er niet om? Soms hoef je alleen maar te kijken.

Niet alles hoeft door jou opgelost te worden

Een goede herder zorgt. Maar dat betekent niet dat hij alles zelf moet doen. Ook Jezus trok Zich soms terug om te bidden. (*Lucas 5:15-16*) Wij mogen daarom ook onze grenzen kennen. Je kunt niet iedereen helpen. Je kunt niet elk probleem oplossen. Je mag hulp vragen. En je mag ook zeggen: 'Dit kan ik niet alleen.' Dat is geen gebrek aan zorg. Het kan juist verstandig zijn.

Zorg begint met aandacht

Je hoeft niet altijd een groot probleem op te lossen. Misschien helpt het al wanneer je vraagt: 'Hoe gaat het echt met je?' En daarna even luistert. Niet meteen advies geven. Niet meteen vertellen wat jij zou doen. Gewoon luisteren. Jezus nam de tijd voor mensen. Hij zag hen. Dat kunnen wij ook leren.

Als iemand afdwaalt

Misschien ken je iemand die een verkeerde weg is gegaan. Dan kun je gemakkelijk denken: '*Dat is zijn eigen schuld.*' Soms is iemand inderdaad verantwoordelijk voor verkeerde keuzes. Maar Jezus leert ons niet om mensen meteen af te schrijven. Een herder gaat op zoek. Dat betekent niet dat je alles moet goedpraten. Wel dat je kunt blijven hopen dat iemand de weg terugvindt.

Jezus geeft niet snel op

Dat is misschien de kern van dit hoofdstuk. Jezus weet hoe mensen zijn. Hij weet dat we soms verdwalen. Hij weet dat we bang kunnen zijn. Hij weet dat we moe worden. Hij weet dat we fouten maken. Toch blijft Hij de Goede Herder. Hij zoekt. Hij roept. Hij leidt. Hij beschermt. En Hij brengt mensen terug.

Neem mee

Jezus zegt: 'Ik ben de goede Herder.' Hij kent Zijn mensen. Hij zoekt wie verdwaald is. Hij beschermt. Hij leidt. Hij geeft rust. En Hij heeft Zijn leven gegeven voor Zijn schapen. Dat betekent niet dat het leven altijd gemakkelijk wordt. Wel dat we het niet alleen hoeven te gaan. Jezus kent jou. Hij ziet jou. Hij laat je niet zomaar los. En Hij wil je leiden.

Vijf vragen om over na te denken

1. Waarom noemt Jezus Zichzelf de Goede Herder?
2. Wat betekent het dat Jezus Zijn schapen kent?
3. Waarom gaat een herder op zoek naar een schaap dat verdwaald is?
4. Wie heeft jouw aandacht of hulp misschien nodig?
5. Wat betekent het voor jou dat Jezus ook rust wil geven?

Even glimlachen en nadenken

Een taak die niemand graag doet

Jezus en Zijn leerlingen zijn samen aan het eten. Ze zijn in een bovenkamer. Het is kort voor het feest van Pesach. Jezus weet dat er iets heel bijzonders gaat gebeuren. Zijn einde komt dichtbij. Toch doet Jezus iets wat Zijn leerlingen waarschijnlijk helemaal niet verwachten. Hij staat op van tafel. Hij legt Zijn bovenkleed af. Hij bindt een doek om Zijn middel. Daarna giet Hij water in een waskom. En Hij begint de voeten van Zijn leerlingen te wassen. (Johannes 13:1-5)

Vieze voeten

Wij vinden voeten wassen misschien niet zo bijzonder. Maar in de tijd van Jezus was het iets anders. Mensen liepen veel over stoffige en vieze wegen. Ze droegen sandalen.

Aan het einde van een reis waren hun voeten dus vies. Voeten wassen was werk voor een knecht. Niet voor de belangrijkste persoon aan tafel. En zeker niet voor de leraar.

Maar Jezus doet het Zelf.

Wanneer Jezus bij Petrus komt, zegt Petrus: 'U zult mijn voeten nooit wassen!' Jezus antwoordt dat Petrus het nu nog niet begrijpt. (Johannes 13:6-7) Petrus vindt het waarschijnlijk vreemd. Jezus is zijn Heer. Waarom zou Jezus dit werk doen? Maar juist daarin zit de boodschap. Jezus wil laten zien dat echte grootheid anders is dan mensen vaak denken.

Jezus maakt Zich klein

Na het wassen van de voeten trekt Jezus Zijn bovenkleed weer aan. Hij gaat terug aan tafel. Dan vraagt Hij: 'Begrijpen jullie wat Ik voor jullie heb gedaan?' Jezus noemt Zichzelf hun Heer en Meester. En toch heeft Hij hun voeten gewassen. Daarom zegt Hij: 'Als Ik, de Heer en Meester, jullie voeten gewassen heb, moeten jullie ook elkaars voeten wassen.' (Johannes 13:12-14) Jezus bedoelt niet alleen dat iedereen letterlijk iemands voeten moet wassen. Hij geeft hun een voorbeeld van dienen.

Echte grootheid is anders.

Niet de hoogste plaats, maar een dienende houding.

Wie is de belangrijkste?

Mensen vinden het vaak fijn om belangrijk te zijn. Een goede functie. Een mooie titel. Veel verantwoordelijkheid. Een plek vooraan. Een compliment. Dat is op zichzelf niet verkeerd. Maar Jezus stelt een andere vraag: Wat doe je met de plaats die je hebt gekregen? Gebruik je die om boven anderen te staan? Of gebruik je die om anderen te helpen?

Jezus was niet zomaar één van de leerlingen. Hij was hun Heer. Toch ging Hij niet op de beste plaats zitten en wachten tot iemand anders het werk deed. Hij stond Zelf op. Hij pakte de doek. Hij pakte de waskom. En Hij diende. Dat maakt Zijn voorbeeld zo krachtig. Dienen is bij Jezus geen teken dat je minder bent. Dienen is een teken van liefde.

Werk dat niemand ziet

Veel werk gebeurt zonder dat iemand het opmerkt. Een vloer wordt schoongemaakt. Een tafel wordt afgeruimd. Een toilet wordt schoongemaakt. Een maaltijd wordt klaargemaakt. Een vuilnisbak wordt geleegd. Een voorraad wordt aangevuld. Iemand maakt een ruimte klaar voordat anderen komen. Dat zijn geen spectaculaire taken. Maar ze zijn wel nodig. Jezus laat zien dat we niet alleen waardevol werk doen wanneer iedereen kijkt.

Groot zijn door te dienen

Jezus zegt in een andere situatie: 'Wie onder u groot wil worden, moet uw dienaar zijn.' (Mattheüs 20:26) Dat klinkt anders dan de manier waarop de wereld vaak denkt. De wereld zegt gemakkelijk: *Zorg dat je hoger komt. Zorg dat je de baas wordt. Zorg dat iedereen weet wat jij kunt.* Jezus zegt: Kijk ook naar wat je voor een ander kunt doen.

Dienen betekent niet dat je minder bent

Dat is belangrijk. Soms denken mensen dat dienen betekent dat je altijd onderaan moet staan. Dat je nooit iets mag zeggen. Dat je alles maar moet accepteren. Dat bedoelt Jezus niet. Jezus kende Zijn eigen waarde. Hij wist wie Hij was. Juist daarom kon Hij dienen zonder bang te zijn dat Hij daardoor minder werd. Dat is een belangrijke les. Je hoeft jezelf niet kleiner te maken om een ander groot te helpen worden.

Een goede leidinggevende dient ook

Deze les is belangrijk voor mensen die leidinggeven. Een baas kan denken: *'Ik ben de leidinggevende. Dus anderen moeten alles voor mij doen.'* Maar Jezus geeft een ander beeld. Een goede leider vraagt ook: Wat kan ik voor mijn mensen doen? Kan ik luisteren? Kan ik helpen? Kan ik iemand beschermen? Kan ik iemand een kans geven? Kan ik rustig uitleggen wat er nodig is? Kan ik verantwoordelijkheid nemen als iets misgaat? Dat is leiderschap zoals Jezus het laat zien.

Ook thuis

Dienen hoort niet alleen bij werk. Thuis kun je ook dienen. De afwas doen. De tafel dekken. Een boodschap halen. Iemand helpen met een klus. De telefoon opnemen. Naar iemand luisteren. Even iets overnemen wanneer een ander moe is. Dat zijn kleine dingen. Maar juist zulke kleine dingen laten vaak zien hoeveel je om iemand geeft.

Dienen zonder mopperen

Dat is soms lastig. Je kunt iets doen en ondertussen denken: *'Waarom moet ik dit weer doen?'* Dat kennen we allemaal. Het betekent niet dat je nooit mag zeggen dat iets zwaar is. Maar soms helpt het om anders te kijken. Niet: *'Waarom moet ik dit doen?'* Maar: *'Wie help ik hiermee?'* Een andere blik kan veel veranderen.

Jezus diende mensen die Hem nodig hadden Tijdens Zijn leven hielp Jezus veel verschillende mensen. Hij raakte zieken aan. Hij luisterde naar mensen. Hij nam

kinderen serieus. Hij gaf eten aan mensen die honger hadden. Hij trok zich het lot van arme en eenzame mensen aan. Hij zag mensen die anderen liever niet zagen. Zijn dienen begon bij aandacht. Hij zag mensen.

Dienen is niet hetzelfde als alles oplossen

Ook dat moeten we onthouden. Jezus hielp mensen. Maar Hij deed niet alles wat iedereen van Hem vroeg. Soms trok Hij Zich terug om te bidden. (*Lucas 5:15-16*) Dat

betekent dat dienen niet hetzelfde is als jezelf helemaal wegcijferen. Je mag rust nemen. Je mag nee zeggen. Je mag hulp vragen. Je mag grenzen hebben. Dienen is: doen wat je kunt, vanuit liefde.

Wat past bij jou?

Misschien ben je goed in praktische dingen. Dan kun je helpen met een klus. Misschien kun je goed luisteren. Dan kun je iemand aandacht geven. Misschien ben je goed in organiseren. Dan kun je zorgen dat iets goed geregeld wordt. Misschien

heb je weinig energie. Dan kan een klein gebaar al genoeg zijn. Je hoeft niet precies hetzelfde te doen als iemand anders.

Soms is het moeilijkste werk juist klein

Een deur openhouden. Iemand laten voorgaan. Een gevallen tas oprapen. Een kop koffie brengen. Even wachten. Niet boos reageren. Een collega helpen. Een ander laten uitpraten. Dat zijn misschien geen grote prestaties. Maar ze kunnen veel betekenen. Jezus laat ons zien dat liefde vaak zichtbaar wordt in kleine dingen.

Voor vandaag

Kijk vandaag eens goed om je heen. Wat moet er gebeuren? En wie kun jij daarmee helpen? Misschien ligt het antwoord heel dichtbij. Thuis. Op je werk. In de kerk. In de

buurt. Je hoeft niet te wachten tot iemand jou vraagt: 'Wil je helpen?' Je kunt soms zelf beginnen.

Kijk eens achter de schermen

Wie zorgt ervoor dat alles loopt? Wie maakt schoon? Wie zet spullen klaar? Wie ruimt op? Wie zorgt voor koffie? Wie brengt mensen naar huis? Wie onthoudt wie er ziek is? Misschien is het iemand die je nauwelijks opmerkt. Geef die persoon eens een compliment. 'Dank je wel dat je dit doet.' Dat is ook dienen.

Op je werk

Stel dat een collega veel te veel werk heeft. Je kunt denken: '*Dat is zijn probleem.*' Maar misschien kun je vijf minuten helpen. Niet omdat alles jouw taak is. Maar omdat je ziet dat iemand het moeilijk heeft. Of misschien merk je dat een nieuwe collega onzeker is. Je kunt even uitleg geven. Dat kost weinig. Maar voor die ander kan het veel betekenen.

En wanneer jij hulp nodig hebt?

Dan mag jij ook ontvangen. Misschien vind je dat moeilijk. Je bent gewend om voor anderen te zorgen. Maar ook jij mag zeggen: 'Wil je mij helpen?' Dat maakt je niet zwak. Het maakt je mens. Ook een goede samenwerking betekent dat mensen elkaar helpen.

Dienen zonder jezelf te verliezen

Jezus zegt niet: '*Zet jezelf altijd op de laatste plaats en vergeet jezelf.*' Hij laat zien dat liefde zich uit in dienen. Maar Hij nam ook tijd voor gebed en rust. Daarom is het goed om beide te onthouden: Zorg voor anderen. En zorg ook goed voor jezelf. Dan kun je blijven geven zonder helemaal op te raken.

Neem mee

Jezus, de Heer en Meester, waste de voeten van Zijn leerlingen. Hij koos bewust voor een taak die normaal door een knecht werd gedaan. Daarmee liet Hij zien wat echte grootheid is. Niet boven anderen staan. Maar bereid zijn om te helpen. Niet jezelf belangrijk maken. Maar liefde laten zien. Wie groot wil zijn in de ogen van Jezus, leert dienen. Dat kan thuis. Op je werk. In de kerk. En overal waar mensen elkaar nodig hebben.

Vijf vragen om over na te denken

1. Waarom was het bijzonder dat Jezus de voeten van Zijn leerlingen waste?
2. Waarom vond Petrus dat vreemd?
3. Wat leert Jezus ons over dienen?
4. Wie kun jij vandaag op een eenvoudige manier helpen?
5. Waarom is het belangrijk dat je ook rust mag nemen en hulp mag vragen?

Even glimlachen en nadenken

Jezus zegt iets bijzonders

Jezus doet een wonder. Hij geneest op de sabbat een man die al achtendertig jaar ziek is. Dat zorgt voor veel onrust. Sommige leiders zijn boos omdat Jezus dit op de sabbat doet. De sabbat was een rustdag. Op die dag mochten de mensen niet werken zoals op de andere dagen. Maar Jezus zegt: 'Mijn Vader werkt tot nu toe, en Ik werk ook.' (*Johannes 5:17*) Dat zijn bijzondere woorden. Wat bedoelt Jezus daarmee?

God werkt

De Bijbel begint met God die werkt. God maakt de hemel en de aarde. Hij brengt licht. Hij maakt het land, het water, de dieren en de mensen. Daarna rust Hij op de zevende dag. (*Genesis 1:1-31; 2:1-3*) Dat betekent niet dat God daarna niets meer doet. God blijft zorgen voor Zijn schepping. Hij geeft leven. Hij houdt de wereld in stand. Hij zorgt voor mensen. Jezus zegt daarom: 'Mijn Vader werkt tot nu toe.' Gods werk gaat door.

Werken is goed

Dat is een belangrijke gedachte. Werk is niet iets slechts. Vanaf het begin krijgt de mens de opdracht om voor Gods schepping te zorgen. Adam krijgt de taak om de tuin van Eden te bewerken en te onderhouden. (*Genesis 2:15*) Werk hoort dus bij het leven. Maar werk is niet alles. God gaf ook de rustdag. Dat is minstens zo belangrijk.

Werken én rusten

Wij kunnen gemakkelijk in één van twee uitersten terecht komen. De ene persoon denkt: *'Ik moet altijd bezig zijn.'* De andere denkt misschien: *'Werk maakt toch niets uit.'* Jezus leert iets anders. Werk heeft waarde. Maar rust heeft ook waarde. God gaf de sabbat als een dag om te rusten en Hem te eren. (Exodus 20:8-11) Dat is een belangrijke bescherming. Je bent geen machine. Je hoeft niet altijd bezig te zijn.

Je bent meer dan wat je doet

Dat hebben we in de eerdere boeken al vaker gezien. Maar hier krijgen we vanuit Jezus Zelf een belangrijke verdieping. Als werken je alles wordt, kan het lijken alsof je waarde afhangt van je prestaties. Dan denk je: *'Ik ben goed als ik veel doe.'* Of: *'Ik ben pas belangrijk als ik iets bereik.'* Maar Jezus leert ons anders kijken. Een mens is niet waardevol omdat hij veel produceert. Je waarde komt niet uit je baan. Niet uit je salaris. Niet uit je prestaties. Je bent een mens die door God gekend en geliefd wordt. De sabbat zegt: stop maar even. Dat is misschien wel een van de mooiste dingen aan de rustdag. De sabbat zegt: *'Het hoeft vandaag niet allemaal af.'* Je mag stoppen. Je mag ademen. Je mag eten. Je mag genieten. Je mag tijd nemen voor God en voor andere mensen. De wereld draait niet alleen omdat jij aan het werk bent. Dat is soms moeilijk te geloven. Zeker wanneer je gewend bent om altijd door te gaan.

Jezus keek naar wat werkelijk nodig was

De man die Jezus genas, had al achtendertig jaar met zijn ziekte geleefd. Jezus zag hem. Hij kende zijn situatie. En Hij hielp hem. Dat gebeurde op de sabbat. De leiders zagen vooral een regel. Jezus zag een mens. Dat is een belangrijk verschil. Regels kunnen belangrijk zijn. Maar regels mogen nooit belangrijker worden dan liefde voor mensen.

Werk mag nooit belangrijker worden dan een mens

Dat is ook voor ons een belangrijke les. Op een werkplek kan het gebeuren dat alleen naar resultaten wordt gekeken. Hoeveel heb je gedaan? Hoe snel heb je gewerkt? Hoeveel heb je verkocht? Hoeveel klanten heb je geholpen? Dat zijn soms noodzakelijke vragen. Maar Jezus zou ook vragen: Hoe gaat het met de mensen?

Worden mensen eerlijk behandeld? Is er tijd om naar elkaar te luisteren? Kan iemand even rust nemen? Wordt iemand die het moeilijk heeft geholpen? Werk is belangrijk. Maar mensen zijn belangrijker.

Jezus werkte met aandacht

In de evangeliën zien we dat Jezus niet haastig door het leven ging. Hij nam tijd voor mensen. Voor kinderen. Voor zieken. Voor mensen die verdriet hadden. Voor mensen die vragen hadden. Soms werd Hij zelfs opgehouden terwijl Hij eigenlijk ergens anders naartoe ging. Toch had Hij aandacht. Dat leert ons iets. Goed werken betekent niet automatisch zo snel mogelijk werken. Soms betekent goed werken juist: goed kijken, goed luisteren, en doen wat werkelijk nodig is.

Gods werk is groter dan ons werk

Misschien maken wij ons soms erg druk over ons eigen werk. Wat moet er gebeuren? Wat als het niet afkomt? Wat als iemand niet tevreden is? Wat als ik een fout maak? Maar Gods werk is groter dan wat wij vandaag kunnen doen. Wij kunnen ons inzetten. Wij kunnen trouw zijn. Wij kunnen helpen. Maar wij hoeven niet de hele wereld te dragen. Dat kan alleen God.

Wij mogen meewerken

Dat betekent niet dat ons werk onbelangrijk is. Integendeel. God gebruikt mensen. Hij geeft mensen verantwoordelijkheid. Hij laat mensen zorgen, bouwen, onderwijzen, koken, helpen, werken en dienen. In die zin mogen wij meewerken aan wat goed is. Maar we hoeven niet te doen alsof alles van ons afhangt. Dat geeft rust. Wij doen ons deel. God doet Zijn werk.

Je hoeft niet overal tegelijk te zijn

Ook dat hoort hierbij. Soms willen mensen overal nodig zijn. Overal helpen. Alles regelen. Iedereen te woord staan. Maar dat kan niet. Jezus trok Zich soms terug naar een stille plaats om te bidden. (Lucas 5:15-16) Hij wist dat Hij niet op ieder

moment voor iedereen beschikbaar kon zijn. Dat mogen wij ook leren. Grenzen zijn niet verkeerd. Rust nemen is niet verkeerd. Nee zeggen is niet verkeerd. Je kunt pas goed voor anderen zorgen als je ook begrijpt dat je zelf rust nodig hebt.

Wat betekent jouw werk?

Misschien heb je een baan. Misschien werk je thuis. Misschien doe je vrijwilligerswerk. Misschien ben je met pensioen. Misschien kun

je door omstandigheden helemaal niet werken. Toch mag je jezelf de vraag stellen: Wat kan ik vandaag betekenen? Dat hoeft niet groot te zijn. Misschien kun je iemand helpen. Iemand bemoedigen. Een klusje doen. Luisteren. Een maaltijd maken. Een kind aandacht geven. Voor iemand bidden. Werk is niet alleen wat op een loonstrook staat.

Ook rust kan iets goeds zijn

Misschien klinkt dat vreemd in een boek over werken. Toch hoort het erbij. Soms is het goede wat je kunt doen: stoppen. Even niets hoeven. Een wandeling maken. In de Bijbel lezen. Bidden. Samen eten. Praten met iemand van wie je houdt. Slapen wanneer je moe bent. Je kunt niet altijd geven. Je moet ook ontvangen.

Jezus nodigt vermoeide mensen uit

Jezus zegt: 'Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven.' (Mattheüs 11:28) Dat is een prachtige belofte. Jezus zegt niet: 'Kom pas naar Mij als al je werk af is.' Hij zegt: 'Kom naar Mij toe.' Ook wanneer je moe bent. Ook wanneer iets niet gelukt is. Ook wanneer je zorgen hebt. Ook wanneer je denkt dat je niet genoeg hebt gedaan.

Ons werk hoeft geen wedstrijd te zijn

We hoeven niet steeds te kijken hoeveel een ander doet. De één werkt veertig uur. De ander minder. Iemand zorgt thuis voor een gezin. Een ander doet vrijwilligerswerk. Iemand kan veel. Een ander heeft weinig energie. God vraagt niet van iedereen hetzelfde. Dat is goed. Ons leven is geen

Stop op tijd
Je hoeft niet altijd
door te gaan.

wedstrijd. Het gaat niet om de vraag: 'Doe ik meer dan mijn buurman?' Maar: 'Leef ik trouw met wat God mij vandaag heeft gegeven?'

Soms verandert je werk

Er komt misschien een tijd dat je minder kunt werken. Je wordt ouder. Je krijgt andere verantwoordelijkheden. Je gezondheid of omstandigheden veranderen. Dan kan het voelen alsof je minder waard bent. Maar dat is niet waar. Je waarde blijft. Misschien verandert alleen de manier waarop je iets kunt betekenen.

Dat hebben we ook gezien bij de mensen in de vorige hoofdstukken. Een taak kan veranderen. Gods liefde verandert niet.

Wat blijft er uiteindelijk over?

Dat is misschien een goede vraag om aan het einde van dit boek te stellen. Op een dag houdt ons werk op. Een baan stopt. Een functie eindigt. Een huis wordt verkocht. Een bedrijf wordt overgenomen. Een taak wordt door iemand anders gedaan. Maar de mensen die je hebt geholpen, de liefde die je hebt gegeven en het goede dat je hebt gedaan, zijn niet zomaar verdwenen. En boven alles: God blijft.

Jezus en het gewone leven

We begonnen dit deel bij Jezus als timmerman. Daar zagen we Hem in het gewone werk. We zagen hoe Hij vissers riep. We hoorden Zijn verhaal over de zaaier. We zagen Zijn lessen over genade. We dachten na over onze naaste. We kwamen thuis bij de Vader. We zagen Jezus als de Goede Herder. En we zagen Hem de voeten van Zijn leerlingen wassen. Steeds kregen we een andere kant van Jezus te zien.

Nu kijken we terug

Jezus leert ons niet dat werk het belangrijkste in het leven is. Hij leert ons ook niet dat werk onbelangrijk is. Hij laat iets beters zien. Werk mag een goede plaats in ons leven hebben. We mogen werken. We mogen dienen. We mogen verantwoordelijkheid nemen. We mogen onze

Leef tot eer van God
Werk, rust en dien
in Zijn wereld.

Vandaag
kansen
om iets
goeds te
doen.

talenten gebruiken. Maar we mogen ook rusten. We mogen ontvangen. We mogen hulp vragen. We mogen vertrouwen. En we mogen weten dat Gods werk groter is dan het onze.

Voor vandaag

Kijk eens naar jouw eigen leven. Is werk voor jou een goede plaats in je leven? Of neemt het soms te veel plaats in? Kun je stoppen wanneer het nodig is? Kun je ook genieten van een dag waarop je niets hoeft te presteren? En als je niet kunt werken, weet je dan nog steeds dat je waardevol bent? Dat zijn belangrijke vragen. Niet om jezelf te veroordelen. Maar om eerlijk naar je leven te kijken.

Een eenvoudige opdracht

Kijk vandaag eens naar één ding dat je doet. En vraag jezelf twee vragen: Doe ik dit met aandacht? En: Kan ik hierna ook rustig stoppen? Misschien is dat precies wat je nodig hebt. Goed werken. En daarna loslaten.

Vertrouwen

Uiteindelijk hoeven wij niet alles zelf te dragen. God werkt. Dat deed Hij al voordat wij er waren. En Hij blijft werken nadat ons eigen werk voorbij is. Dat geeft rust. Wij mogen doen wat onze hand vindt om te doen. (*Prediker 9:10*) Maar we mogen het daarna ook in Gods handen leggen.

Neem mee

Jezus zegt: 'Mijn Vader werkt tot nu toe, en Ik werk ook.' (*Johannes 5:17*) God werkt. Jezus werkt. En wij mogen ons werk doen in Zijn wereld. Dat werk mag goed en eerlijk zijn. Het mag anderen helpen. Het mag iets van liefde laten zien. Maar ons werk hoeft nooit onze god te worden. We mogen ook rusten. We mogen stoppen. We mogen vertrouwen. En we mogen weten dat onze waarde niet afhangt van wat we vandaag hebben gepresteerd. Werk met aandacht. Dien met liefde. Rust wanneer het nodig is. En vertrouw erop dat God verder werkt.

Vijf vragen om over na te denken

1. Waarom zei Jezus: 'Mijn Vader werkt tot nu toe, en ik werk ook'?
2. Waarom zijn werken én rusten allebei belangrijk?
3. Waarom mag werk nooit belangrijker worden dan een mens?
4. Kun je werk soms moeilijk loslaten? Waarom?
5. Wat betekent het voor jou dat God verder werkt dan jij kunt zien?

Even glimlachen en nadenken

Nawoord

In dit boek hebben we veel over Jezus gelezen. We zagen Hem als timmerman. We zagen Hem vissers roepen. We hoorden Zijn verhalen over zaaien, werken en genade. We zagen hoe Hij mensen hielp. Hoe Hij de weg naar huis openhield. Hoe Hij zorgde als een Goede Herder. En hoe Hij zelfs de voeten van Zijn leerlingen waste. Steeds weer zagen we hetzelfde: Jezus kijkt anders naar werk en naar mensen.

Werk is belangrijk. Maar mensen zijn belangrijker. Dienen is geen teken van zwakte. Rust is geen tijdverlies. En Gods liefde kun je niet verdienen.

We mogen werken met wat God ons heeft gegeven. We mogen anderen helpen. We mogen trouw zijn. Maar we mogen ook stoppen, rusten en vertrouwen. Uiteindelijk hoeven wij niet alles zelf te dragen.

Jezus gaat met ons mee in het gewone leven van iedere dag. Daarom mogen we morgen gewoon weer beginnen. Met ons werk. Met de mensen om ons heen. Met wat we kunnen. En met vertrouwen op God.

Werk met aandacht.

Leef met liefde.

Rust met vertrouwen.

En volg Jezus, iedere dag opnieuw.